

Vážení otcové faráři, farníci a přátelé,

Jmenuji se Jiří Voleský, jsem farářem v Trmicích. Možná jste se již dozvěděli o smutné situaci naší farnosti. Rád bych se k ní vyjádřil ze svého hlediska a poprosil o Vaši jakoukoli solidaritu či pomoc. Celou historii, která vedla k dnešnímu konkurzu farnosti s prodejem kostela a fary, vyličím jen bodově, aby to bylo alespoň trochu přehledné

- od r.2007 jsme se pod hlavičkou farnosti věnovali správě církevních lesů v diecézi (ne všem, jen těm, kde byla ochota nám dát lesní pozemek do výpůjčky). K tomu jsme prováděli obchod se dřevem. O celé toto podnikání jsem se nestaral samozřejmě já, ale člověk, který měl k tomuto s farností uzavřenou mandátní smlouvu. Podnikání šlo dobře a nejen naše farnost z toho měla možnosti z vlastního financovat alespoň část nutných oprav kostelů a far.

- začátkem roku 2009 se naskytla nabídka, že bychom mohli koupit provoz dřevařské pily (objekt), kde byly vyráběny pilinové brikety a palivové dříví. Celou záležitost jsme náležitě konzultovali s Litoměřickým biskupstvím, které koupí a kupní smlouvu řádně prověřovalo ekonomicky i právně.

- začátkem března 2009 byla podepsána kupní smlouva ... pila byla kupována za 12mil.Kč, závazky leasingů byly kolem 5mil.Kč. Smlouvu jsem za farnost jako majitele podepsal já (administrátor) a nutný schvalující nadřízený – Biskupství litoměřické (generální vikář). Všichni jsme dobře věděli, že bezmála 18mil. farnost nemá a že delší dobu bude pila nevýdělečná (splátky koupí byly rozloženy do 5 let). Od minulého majitele bylo zdůrazňováno, že pila je výdělečná, a my jsme se naivně na tuto informaci spoléhali. Nicméně podle pozdějších výpočtů byla pila od počátku silně ve ztrátě (měsíčně kolem 400-500tis.Kč). Já jsem byl však upozorněn na miliónové dluhy až začátkem listopadu 2010. Zde je potřeba přiznat, že jsem podnikání řádně nekontroloval, spoléhal jsem na lidi, kteří se o to starali. Během r. 2009 jsme měli více schůzek na biskupství, při kterých se jednalo o budoucnosti a zajištění pily. Biskupství poskytlo po částech do července 2010 na pilu 5mil. Kč. V listopadu jsem již biskupství upozorňoval, že pila je zadlužená, ačkoli jsem ještě nevěděl, jak vysoký dluh konkrétně je.

- v lednu 2010 jsme navrhli biskupství, že bychom se pokusili situaci řešit úvěrem, který nám slíbila církevní banka z Německa. Rozhodli jsme se po té, kdy ze strany biskupství byla slibována dotace z Německa, která by se údajně dala použít na modernizaci provozu pily, ale která se pak ukázala jako nejistá.

- v únoru 2010 si biskupství vyžádalo veškeré podklady účetnictví z podnikání, aby mohlo posoudit, zdali úvěr je reálným řešením. Začátkem března 2010 jsem s tím, že dluh dosahuje již kolem 30mil.(v tom samozřejmě cena pily, která měla být ještě 4 roky splácena), byl biskupstvím zbaven ekonomických pravomocí, které byly předány jistému p. Kirbsovi. Ohledně těch 30mil: kolem 18mil byla kupována pila,

kteřá byla od počátku silně ztrátová. Další dluh se vytvořil stavbou katru na výrobu řeziva, který se nestačil dát do provozu.

- od tohoto okamžiku nabraly události rychlý spád. Já jsem se naivně domníval, že biskupství má plán, který by ochránil kostel a faru, ale dnes už vím, že velice brzy po mém odstavení bylo rozhodnuto jako o jediném řešení o insolventci. K tomu je potřeba říci, že p. Kirbs je naprosto neznámou postavou, která, pokud vím, nemá s církví mnoho společného, ke mně se choval arogantně, z pozice nadřazenosti, jako s nepříjemným obtížistou. Když jsem jej vícekrát prosil o osobní setkání, vždy to byl veliký problém, když jsem jej prosil, aby později přijel do Trmic věc lidem vysvětlit, nikdy na to nereagoval a nikdy se také podobné setkání neuskutečnilo. Při tom měl veškeré pravomoci rozhodovat o osudu kostela a fary. Stále mi při značně napjatých rozhovorech vyčítal, že jsem měl povinnost podnikání každoměsíčně účetně kontrolovat, když jsem se však ptal, zdali podnikání účetně kontrolovalo biskupství (ještě v červenci 2009 poskytovalo do pily 1mil Kč), nikdy mi neodpověděl. Uznávám plně svou vinu malé kontroly, naivity a nedůslednosti, ale totéž vyžadují i ze strany nadřízeného biskupství, které kupní smlouvu prověřovalo, schválilo a podepsalo, gen. vikář se byl 2x nebo 3x na pile podívat, intenzívně komunikoval se zodpovědnými za provoz. Dodnes nedokážu arogantní postoj p. Kirbse pochopit. Jsem knězem Litoměřické diecéze již 20 let, a ačkoli samozřejmě mám mnoho chyb a hříchů, v žádném případě bych se neodvážil vědomě uškodit církvi takovým způsobem, že bych chtěl likvidovat kostel a faru. V tom smyslu totiž vyznělo dvojí veřejné vyjádření pana Kirbse. V návrhu na insolventci farnosti uvedl, že vedení farnosti muselo o všem dobře vědět a že uvedlo farnost do insolvence záměrně. To je dnes v médiích stále znovu uváděno. Zásadní otázka je – co bych z toho měl? Upřímně zde zdůrazňuji, že mi velice záleží na farnosti a na zachování kostela a fary.

- začátkem května p. Kirbs rozhodl, že farnost půjde do insolvence. Já jsem se velice důrazně bránil, byl jsem přesvědčen, že toto řešení je to nejhorší možné. S věřiteli totiž byla řeč, byli ochotni počkat – to vím z osobních rozhovorů s nimi, majetek farnosti bez kostelů a far (jen pozemky byly podle znaleckých posudků 85mil.Kč, přičemž nebyly oceněny pozemky všechny) vysoko převyšoval výši dluhu. P. Kirbs stále prohlašoval, že cena pozemků je několikanásobně nižší, k čemuž však nikdy nedoložil dokumenty, že by původní ocenění bylo zfalšované, a k tomu s věřiteli podle mých informací záměrně nekomunikoval, mnozí z nich si insolventci nepřáli a velice se podívovali tomu, že ji p. Kirbs usilovně chce. V dnešním Ústeckém deníku, pokud je to reprodukováno věrně, prohlašuje: „Postup vycházel ze zákona a tento krok se musel udělat. Bylo to jediné správné řešení. Farář (já) porušil veškerá nařízení, která se porušit dala. Způsobil ztrátu a nic neřešil. Až to došlo do těchto konců.“ Celé toto těžké obvinění je podle mého názoru zcela nepravdivé a zaujaté. Budu rád, když vše prošetří policie, insolvenční správce totiž podal trestní oznámení na neznámého pachatele při správě cizího majetku. P. Kirbs kromě toho pod biskupstvím začal podnikat ve stejném oboru (pilinové brikety, palivové dříví), vzal si z bývalého provozu naší pily některé

stroje, dodnes nevím, zdali za ně platí nájem. Pro podnikání si pronajal pozemek několik km od bývalé farní pily. Bývalý ředitel farní pily se stal zaměstnancem Litoměřického biskupství, ačkoli za jeho vedení pila vykazovala silnou ztrátu na úkor farnosti.

- prosil jsem naléhavě p. biskupa, aby mi vrátil ekonomické pravomoci, neboť jsem nyní již viděl, že nový ekonomický správce chce farnost likvidovat. Byl jsem však odmítnut s tím, že je to sice nepopulární rozhodnutí, ale že mě chrání. Dnes vím, že je tomu naopak, jako hlavní viník jsem považován já.

- nakonec návrh na insolvenční jako první nepodalo biskupství, ale jedna věřitelská firma. Byl jsem s jejími zástupci v kontaktu a vím, že p. Kirbs s nimi vědomě nekomunikoval, až rozhořčení dostoupilo do stádia, že insolvenční požádali oni sami. To se stalo na začátku července. Ihned se přihlásilo i biskupství s podpisem p. Kirbse, kde jsem obviňován ze záměrného ekonomického ničení farnosti. Bránil jsem se, upozornil jsem na to biskupa, ale dodnes je toto vyjádření veřejné na webu a media je s oblibou uvádějí.

- dnes je situace taková, že p. Kirbs se o nic nestará, již dávno rozhodl o tom, že kostel a fara budou prodány. Samozřejmě chápu, že to těžko může být jeho osobní rozhodnutí. Je nejvíce smutné, že biskupství je stejného názoru. Kostel se prodává za odhad 7,6mil, veliká barokní fara s velikým pozemkem, velikou nově opravenou kaplí, dvoupatrovou garáží a prostornou dvoupatrovou stodolou za 2,9mil. Vybavení kostela, které bude prodáváno přednostně, je oceněno asi na 15mil, je památkově chráněné barokní vybavení. Přitom majetková podstata je odhadnuta na více než 80mil., přičemž mnohé ještě oceněno nebylo (podle insolventního rejstříku).

- jsem přesvědčen, že insolvence farnosti nebyla nutná. Mohli jsme v nejzažším případě rozprodávat pozemky ve vlastní režii. Farnost je živá – viz přiložená prezentace, má bohatou historii – téměř 40 let tu byl v internaci p. arcibiskup Otčenášek, mnoho křesťanů v celé republice o Trmicích díky jemu ví a je jim líto, že situace dosáhla těchto rozměrů. V trmickém kostele jsou každý týden 3x bohoslužby, průměrně 1xpohřeb týdně (převážně romský – plný kostel), 1x křest týdně. Myslím, že kromě velikých měst je málokterý kostel tak frekventovaný jako ten náš. Fara je na tom podobně. Denně se na mě obracejí lidi, kteří žádají duchovní pomoc. Samozřejmě jsou všichni ze smutné situace vyděšení, nevědí si s tím rady. Někteří možná přičítají vinu mně, jiní se diví, že biskupství mlčí.

Prosím tímto o Vaši pomoc – jakoukoli. Modlitbou, radou, solidaritou či hmotnou pomocí. Samozřejmě ještě nic konkrétního nepodnikáme ve smyslu shánění prostředků na výkup fary a kostela, to bych spíše řešil až později. Nyní bylo čerstvě rozhodnuto o prodeji, tan by měl nastat někdy na jaře.

S pozdravem a přáním bohatého Božího požehnání

P. Jiří Voleský, duchovní správce Trmické farnosti